

Ἡμερομηνία ἐπιτομῆς 4-I-62 (ταινία 2I)

1.-

" Ἀπό τ' ἐσόν τό τέρεμαν "

Ὁ βασις με καί

Ἀπό τ' ἐσόν τό τέρεμαν, ὅσονν ντό πᾶει καί παίρμε,
~~ὁ βασις με καί~~ σ' ἕναν πελιάν, σ' ἕναν κακόν θά φέρ' με.

Τῇ καρδίᾳς ἐμῇ ἡ χαρά καί ὅλα τὰ μουράτια,
ἀράεφα καί εὖρα τα ἀπέσ' σ' ἐσά τ' ὀμμάτια .

Τ' ὀμμάτια σ' εἶν' ὀλήμαυρα, ἀπέσ' ἐγάπ' γραμμένον,
ἀνοιξον ἄς ἐλέπ' ἄτα κι ἡ κάρδια μ' ἐν γραμμένον.

καί μεν

2.-

" Ἀς ἔμουν παλληῖαρι "

Ἀς ἔμουν παλληῖαρι, δώδεκα χρονῶν,
κι ἄς εἶχα καί τήν καλή μ' ἔξ - ἑπτὰ χρονῶν.

Ἀς εἶχα τή σαΐτα μ' κι ἄργυρον τοξάρ',
σόν οὐρανόν ἐβγαίνα, τ' ἄστρα τόξευα.

Τό φέγγον καί τόν ἥλεν, ὅλτε ἐτόξευα.

3.-

" Ἀνοιξον, ρίζα μ', ἀνοιξον "

Ἀνοιξον, ρίζα μ', ἀνοιξον, ἀνοιξον, ἄς ἐμπαίνω,
τσε῔ικον παλληῖαρ' εἶμαι καί τῇ σεβτῆς καμένον.

Ἀνοιξον, ρίζα μ', ἀνοιξον, ἀνοιξον, ἄς ἐμπαίνω,
δύο λόγια θά λέγω σε καί θά πᾶω διαβαίνω.

Ἀνοιξον, ρίζα μ', ἀνοιξον, ἀνοιξον τό πορτόπο σ',
μεθυσμένον ξάν ἔγινε, τό σεβιλιήν τ' ἄρνόπο σ'.

4.-

" Ἀφέντα ποδεδίζω σε "

Ἀφέντα ποδεδίζω, τό κατήρι σ' πολλά ἔν,
τήν πόρταν ἄφς ἀκράνοιγον, ἐγάπη μ' ἄδαιά ἔν.

Ἡ πεθερά μ' νοδέσπενα, Σταυρίτα ἄφτ' μαγγάλια,
τ' ἐμόν ἐγάπ' τσεχέλενα, κι ξέρ' ἄς σὴν ἐγιάλιαν.

Ἀς σό χέρι μ' ἐκράτεσεν, κι ἔγινε με σό καλύβ' ἔν ἄτε,
κι ἐπόρεσα ν' ἐχάλανα τό τρανόν τό κατήρ' ἔν ἄτε.

5.-

" Βέχω, βέχω, ξεροβέχω "

Τ' ὀμάλια ἐγώ ἐδόμωσα γιά τ' ἐσέν τραγωδίας,
ἔλα καί βάλεν σπλάχνωσιν σ' ἔρημον τήν καρδία σ'.

Ἐμορφον εἶσαι, Ἐμορφον, τιδέν κι ἔχω νά λέγω,
ἐγώ πᾶ νέτικον παλληῖαρ', τό κάρδοπο σ' θά καίω.

Οντες τερῶ σε, μή τερῆς, κάποιος ἐγροικιάτ' το,
τό φίλεμαν ντ' ἐδέκες με, πουλόπο μ' ἔλα ν' ἄτο.

Ρεφραίν.....

Βέχω, βέχω, ξεροβέχω, κι εἶμαι νά τ' ἄρνόπο μ' κι ἔχω,
μέ τ' ὀμματί μ' τὰ δάκροπα, τό μαξηῖαρι βρέχω.

6.-

" Ἀχπαστόν " - σόλο λύρα.